

העותרים

1. האגודה לזכויות האזרח בישראל
  2. אלון מן
  3. אשר ויצמן
  4. גיל מתקה אליאס
- ע"י ב"כ עוה"ד גיל גן מור ואח'
מהאגודה לזכויות האזרח בישראל
רחוב נחלת בנימין 75 תל אביב 65154
טל: 03-5608185, פקס: 03-7240113
- נגד -

המשיבים :

1. עיריית תל אביב-יפו
ע"י עו"ד עידית קצבוי ואח'
השירות המשפטי בניין העירייה
אבן גבירול 69 תל אביב
טל': 03-5218557; פקס': 03-5216002
2. משטרת ישראל
ע"י עוד דרור גרנית
מפרקליטות המדינה (אזרחי), מחוז תל אביב
רחוב הנרייטה סולד 1, ת"א
טלפון: 03-6972378, פקס: 03-6918541

כתב תשובה

בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד מיום 18.4.12 מתכבדת המשיבה 1 (להלן: המשיבה) להגיש כתב תשובה לעתירה שבכותרת ולהודעה המעדכנת מטעם העותרים-

המשיבה תטען כבר עתה כי דינה של העתירה להידחות, מאחר שלא חל כל שינוי במדיניות העירייה כפי שהוצהרה על ידה במועד הזדיון שהתקיים ביום 23.10.11 ובכתב התגובה שהוגש על ידה. כן תטען כי העתירה שהוגשה נעדרת עילה, כי הטענות המועלות בעתירה הינן טענות כוללניות וכי הסעדים המבוקשים הינם סעדים תאורטיים וכוללניים בהתאמה.

עוד תטען המשיבה כי הודעת העדכון שהוגשה על ידי העותרים, על תיאורי המקרים המפורטים בה, רצופה באי דיוקים ובטענות כלליות המושתתות על שמועות וטענות חסרות ביסוס. יתר על כן האירועים המתוארים מפורטים באופן כללי מבלי להתייחס לנסיבות ולגורמים השונים שלקחו בהם חלק- זמן רב לאחר קרות האירועים הנטענים ומבלי שהעותרת או מי מהעותרים טרח לפנות למשיבה ולנציגיה "בזמן אמת" או זמן קצר לאחר מכן. כך או כך מבירור העובדות כהווייתן עולה כי גם באשר לאירועים המתוארים פעלה המשיבה על פי דין ובהתאם להצהרותיה בבית המשפט.

הכל כמפורט להלן-

רקע

1. כמפורט לעיל, הגישו העותרים ביום 11.10.11 עתירה שהסעד המבוקש בה כפי שפורט בפתיח לעתירה הינו "להורות למשיבים לא לסלק בכפייה אנשים חסרי בית הלנים תחת כיפת השמים משטחים ציבוריים שונים ברחבי העיר תל אביב יפו ולא להחרים את ציוד הלינה שלהם". על פי כתב העתירה, הרקע להגשתה נעוץ בהתנהלות המשיבה על רקע סיומה של המחאה החברתית בקיץ שעבר, כאשר על פי הנטען, "ניצלה" המשיבה את פסקי הדין המתירים לה לפנות את מאהלי המחאה על מנת לסלק גם את חסרי הבית מהמרחב הציבורי בעיר.
2. בתגובה לעתירה ולבקשה לצו הביניים ציינה המשיבה כי היא "אינה מפנה בכפייה דרי רחוב ואינה מתעמרת בהם" וכן "כי לא שינתה מנהלי עבודתה ביחס לדרי רחוב בעקבות מחאת האוהלים" (סעיף 3 לכתב התגובה). כן ציינה כי "פקחי העירייה אינם מפנים בכפייה דרי רחוב אלא אך מונעים שהייתם ברחוב בעת שהם מניחים מטלטלין או אשפה ומונעים מעבר חופשי לציבור או גורמים לאי נוחות" (סעיף 11 לכתב התגובה). יתר על כן, בכתב התגובה צוין על ידי המשיבה, כי העותרים מציגים תמונה מעוותת של המצב ומבקשים לעקוף את פסיקת בתי המשפט באשר לפינוי המאהלים.
3. במהלך הדיון שהתקיים ביום 23.10.11 שבה ב"כ המשיבה וחזרה על הטענות שהועלו על בכתב התגובה הן באשר לניסיונם של הפעילים לעקוף את פסקי הדין בדבר פינוי המאהלים והן באשר למדיניותה הברורה באשר לפינוי דרי רחוב, באלו המילים: "לשאלת בית המשפט מה המדיניות שלנו לעניין הפינוי בכלל אני משיבה שכמו שכתבנו אנחנו לא מפנים, אם יש קושי ואנחנו רואים איזשהו דר רחוב במצוקה, פונים אליו, מציעים לו עזרה, סיוע באמצעים שעומדים לרשותנו, מוגבלים או לא מוגבלים... אבל לא מפנים בכוח... באשר לפינוי ציוד, זה באמת תלוי נסיבות, יכול להיות שעגלה שנמצאת ליד דר רחוב שנמצאת במקום נידח שאף אחד לא עובר שם יכול להיות שלא תפריע ותוכל להישאר לצדו, לעומת מקום שהוא פתח בניין או שדרה שעוברים אנשים. זה כן יפריע. זו הפעלת שיקול דעת נקודתי ללא איזושהי מגמה או מדיניות. מן הסתם, אם ניקח את זה לצד הקיצוני, בוודאי שאין הכוונה להתיר הקמת אוהלים

ולשבת על מחצלות בשדרות העיר. זו לא הכוונה...". (עמוד 5 לפרוטוקול הדיון). דברים דומים נאמרו גם על ידי המשנה למנכ"ל, מר רובי זלוף.

4. בהתאם למפורט, אף בית משפט נכבד זה שב וציין בהחלטה שהתקבלה על ידו במועד הדיון שהתקיים בעתירה, כי נציגי העירייה הצהירו כי "אין מדיניות של סילוק דרי הרחוב ממקומות ציבוריים".

5. במשך הזמן שחלף בין הדיון שהתקיים לבין הגשת הודעת העדכון על ידי העותרים, לא פנו העותרים או מי מטעמם אלא בפנייה אחת בלבד מיום 4.12.11. בפנייה זו לא צוינו אירועים ספציפיים אלא שבו ונטענו טענות כלליות בלבד "היותקליות חוזרות ונשנות עם פקחים ושוטרים". בהתאם לכך נענה ב"כ העותרים כי טענותיו כלליות ובלתי מפורטות וכי יש לדחות כל טענה בדבר התנכלות או התעללות מצד פקחי העירייה בדרי הרחוב.
...התכתובת מצורפת כנספח א לתגובה זו.

6. מדיניותה של המשיבה באשר לפינוי מאהלים בשטחה הציבורי המשיכה לקבל את גיבוים של בתי המשפט בהחלטות ופסקי הדין שונים. לעניין זה יוער כי לאחר הגשת העתירה והדיון שהתקיים בה, ניתן פסק דין נוסף של בית המשפט לעניינים מנהליים בעת"מ 11-11-44629 יצחק אמסלם נ' רון חולדאי, ראש עיריית תל אביב יפו (תל-אביב-יפו), אשר ניתן ביום 29/12/2011. במסגרת עתירה זו נדחו טענות מר אמסלם ועותרים אחרים נגד פינוי מאהל התקווה- מאהל אשר שוכנו הגדירו עצמם כ"מחוסרי דיור". במסגרת פסק הדין דחה בית המשפט הנכבד את בקשתם של העותרים שם לאפשר להם להמשיך ולשכון במאהל בשל היותם מחוסרי דיור, ודחה את הטענות הנוגעות להבחנה בין שוכני המאהל בגן התקווה ליתר מאהלי המחאה. בנוסף דחה בית המשפט את טענות העותרים שם באשר לחובת העירייה לפעול לשיכונם של מחוסרי הדיור ולמציאת פתרונות דיור במסגרת סמכויותיה.

7. על אף פסקי הדין המפורטים לעיל ועל אף שבמסגרת הזמן שחלף מקיום הדיון בעתירה זו, התקבלה פנייה כללית אחת בלבד כמפורט לעיל, הודיעו העותרים על כי הם עומדים על עתירתם והגישו הודעת עדכון, הכוללת בין היתר שורה של דוגמאות לאירועים נטענים בהם כביכול נהגו פקחי המשיבה בניגוד לדין ובניגוד להצהרות המשיבה בסלקם בכפייה דרי רחוב מהמרחב הציבורי.

טענות מקדמיות- העתירה נעדרת עילה, תאורטית וכוללנית

8. אין לחלוק על כי במסגרת כתב התגובה שהוגש על ידי המשיבה כמו גם במסגרת הדיון שהתקיים בעתירה, שבו נציגי המשיבה והצהירו כי אין למשיבה כל מדיניות המכוונת לסילוק דרי רחוב, כי המשיבה פועלת על פי הוראות תקנון העבודה הסוציאלית, וכי פקחי העירייה אינם מפנים בכפייה דרי רחוב אלא אך מונעים שהייתם ברחוב בעת שהם מניחים מטלטלין או אשפה ומונעים מעבר חופשי לציבור. מכאן שהמבוקש על ידי

העותרים בעתירתם הוצהר במילא על ידי המשיבה ואף עוגן בהחלטתו של בית משפט נכבד זה. במובן זה העתירה שהוגשה נעדרת עילה, והינה בבחינת עתירה תאורטית אשר אינה נדרשת להכרעה שיפוטית שהרי המשיבה עצמה שבה ומצהירה את המבוקש על ידי העותרים. ודוק- ככל שהעותרים טוענים לחריגה של המשיבה מהצהרותיה אין בקיומו של הדיון דין כדי להוות את המסגרת הדיונית המתאימה בטענות הנטענות.

9. לעניין עתירה תאורטית ראו את האמור בבג"ץ 1853/02 נאוי דוד, עו"ד נ' שר האנרגיה והתשתיות הלאומיות, מיום 08/10/2003, וכן ראו את האמור בבג"ץ 6055/95 שגיא צמח נ' שר הביטחון, מיום 14/10/1999 ולפיו:

בדרך-כלל, בית-המשפט אינו מוכן לדון בעתירה, אף אם הייתה אקטואלית, משעה שנעשתה תאורטית. כלומר, אם המקרה הנדון בעתירה נפתר, מעצמו או בהחלטה, אין בית-המשפט מוכן עוד לדון בשאלה המשפטית שהתעוררה באותו מקרה. הניסיון השיפוטי מרתיע את בית-המשפט מקביעת הלכה שהיא כביכול מרחפת באוויר. בית-המשפט צריך תשתית של עובדות, במקרה נתון, כדי לבנות עליה הלכה.

10. האמור לעיל מתחדד גם מאחר שבמשך הזמן שחלף ממועד הדיון בעתירה זו, לא הצליחו העותרים להצביע על שינוי כלשהו במדיניות המשיבה כפי שהוצהרה על ידה בתגובה ובמהלך הדיון. עובדה זו באה לביטוי גם בכך שלא התקבלה כל פנייה פרטנית בנושא, וגם נוכח האירועים השונים אותם מפרטים העותרים בהודעת העדכון שהגישו. אלו, כפי שיפורט להלן, מוכיחים דווקא את ההיפך מטענות העותרים ומצביעים על העקביות בהתנהלותה של המשיבה בהתאם להצהרותיה (כפי שיפורט בהמשך).

11. הנה כי כן- כפי שיובהר להלן מאחר שהסעד המבוקש בעתירה עולה בקנה אחד עם הצהרות המשיבה ומאחר שהעותרים לא השכילו להצביע על חריגתה של המשיבה מהמוצהר על ידה, יוצא כי העתירה שבנדון נעדרת כל תשתית עובדתית, או עילה להתערבותו של בית משפט נכבד זה.

(אשר להיעדרה של עילת התערבות כטענת סף ראו את האמור בבג"צ 2239/94 סעדיה נ' מדינת ישראל מיום 24/04/1994).

12. בנוסף לאמור לעיל, תטען המשיבה כי העתירה דן הינה עתירה כוללת במובנים הבאים:

א. בראש ובראשונה, הטענות המועלות נגד אותו פן צר של התנהלות הפיקוח העירוני אל מול דרי הרחוב מועלות באופן כוללני שאינו מאפשר דיון לגופו של עניין. הטענה הכללית לפיה באף מקרה לא יכולים פקחי העירייה לפעול לפינויו של ציוד, תוך העדרה של הבחנה בין מיקומו של הציוד, היקפו וסוגו, תוך העלאת טענות ללא ביסוס של קיומה של "סיירת הצקות" וקיומה של "מדיניות מכוונת"

וזאת על אף שהעותרים עצמם מציינים כי נתקלו בקושי לאסוף עדויות (ראו סעיף 16-17 להודעה המעדכנת) - כל אלו הופכים את העתירה שבנדון לעתירה תאורטית, הנשענת על בדלי שמועות וטענות בלתי מבוססות, המבקשת להשיג תכליות עליהן לא חולקת המשיבה מחד גיסא, או סעדים כלליים ו"רחבים" אשר אינם יכולים להידון במסגרת דיונית זו במילא. כפי שיפורט להלן, משנבחנות הדוגמאות שהביאו העותרים בהודעת העדכון לחריגתה של המשיבה ממדיניותה המוצהרת, נותרת עתירה זו במילא ללא תשתית עובדתית כשהסעדים המבוקשים בה הינם סעדים כוללניים שהמשיבה אינה חולקת עליהם.

ב. העתירה יוצרת באופן מכוון עירוב בין אוכלוסיות שונות, בעלות מאפיינים שונים, אשר דורשות התייחסות מערכתית שונה ומורכבת. כפי שיפורט להלן, מערבים העותרים בדוגמאות אותן כללו בהודעת העדכון "דרי רחוב", כהגדרתם בסעיף 2.2. לתקנון העבודה הסוציאלית, "מחוסרי הדיור" אשר מטופלים על יד משרד השיכון, ופליטים. למותר לציין כי הטיפול באוכלוסיות אלו הינו טיפול המערב גורמים עירוניים וארציים שונים.

ג. האמור לעיל מתחדד גם נוכח טענות נוספות המובלעות בעתירה ובהודעת העדכון אשר נראה כי הן הלכה למעשה הבסיס לעתירה שהוגשה - בין היתר נטען כי "לעירייה אמצעים מידתיים יותר להשיג את מטרותיה מאשר החרמת ציוד על אתר. בראש ובראשונה - על ידי מדיניות מטיבה יותר לחסרי הבית אשר תהווה עבורם אלטרנטיבה אמיתית לחיים ברחוב" (סעיף 38 להודעת העדכון). כן נטענו במובלע טענות באשר לזכותם של חסרי הבית "להתקהל" (ראו סעיפים 45-49 להודעת העדכון). למותר לציין כי טענות אלו אשר אין בציודן סעדים ברורים אלא סעד כללי בדגרי "זכות חסרי הבית להתקהל" או זכותם לפתרונות לינה ושיקום אחרים, הינן טענות כוללניות אשר אינן יכולות להידון במסגרת יריעת הדיון בעתירה דנן. הקושי בדיון בטענות מובלעות אלו מתחדד נוכח השוני האמור בין הקהילות השונות של חסרי הבית, אשר מערב אינטרסים שונים וקולות שונים במרחב הציבורי ובקהילה. לעניין זה לא יהא זה מיותר לציין את פסק דינו של בית המשפט לעניינים מנהליים בבגץ 7008/11 נילי לרנר ואח' נ' רון חולדאי שפורסם ביום 28.9.11. בעתירה זו ביקשו העותרים סעדים שונים המתייחסים בין היתר להסדרת הדיור למעוטי אמצעים בעיר תל אביב יפו כגון בניית בתי מחסה והכשרת בניינים שבבעלותה למגורים עבור מחוסרי אמצעים. בית המשפט דחה את הטענות המועלות וקבע כי הסעדים המבוקשים בהקשר זה הינם סעדים כוללניים ובלתי ממוקדים. למותר לציין כי טענות מסוג זה מערבות גם גורמים ממשלתיים אשר להם הסמכויות לקבל החלטות בנושא, ובנסיבות אלו במילא נעדר בית משפט נכבד זה את הסמכות העניינית לדון בעתירה.

13. הנה כי כן- דינה של העתירה שבנדון להידחות על הסף. ככל שהעותרים עומדים בעתירתם על הסעד שעניינו "אי פינוי בכפייה של דרי רחוב וסילוק חפציהם האישיים" הרי שהמשיבה הצהירה ומוכנה לשוב ולהצהיר כי אין לה כל מדיניות המכוונת להשגת מטרה זו, וכי אין היא פועלת לפינוי דרי רחוב על חפציהם האישיים מהמתחם הציבורי, ולפיכך במובן זה העתירה חסרת עילה, ותאורטית בלבד. ככל שכוונת העותרים בעתירתם הינה לקבלת סעדים רחבים יותר כגון הכרה בזכותם של דרי הרחוב להשתכן במרחב הציבורי כ"קהילה", או פתרונות דיור ושיכון אלטרנטיביים אחרים, הרי שדינה של העתירה להידחות בשל היותה כוללת ובלתי ממוקדת ומאחר שבית משפט זה נעדר סמכות עניינית לדון בטענות המועלות.

14. מעבר לאמור לעיל, לא יהא זה מיותר להדגיש כי המשיבה שבה והצהירה במסגרת הדיון שהתקיים בפני בית המשפט הנכבד, כי היא רואה בחיוב הידברות ושיתוף פעולה בכל הנוגע לטיפול בדרי רחוב מתוך אמונה בחשיבות תרומתם של פעילים חברתיים לטיפול בדרי הרחוב. נראה כי חלף ניצול ההזדמנות ליצירת שיח וחיזוק, בחרו העותרים לתקוף את העירייה בשלל טענות בלתי מבוססות וכלליות בלבד. גם מסיבה זו מן הראוי לדחות את העתירה על הסף.

לגופו של עניין- טיפול המשיבה בדרי רחוב

15. כמפורט בכתב התגובה שהוגש לעתירה שבכותרת, המשיבה שבה ומצהירה כי אין היא נוקטת בכל מדיניות של סילוק דרי רחוב ממקומות ציבוריים או מהמרחב הציבורי בכלל. ההיפך הינו הנכון- העירייה פועלת על פי הוראה 3.3 לתקנון העבודה הסוציאלית, אשר מתווה את אופן הטיפול באוכלוסיית דרי הרחוב על ידי משרד הרווחה והשירותים החברתיים באמצעות המחלקה לשירותים חברתיים ברשויות המקומיות.

...הוראה 3.3. מצ"ב כנספח ב'

16. בעיריית תל אביב פועלת היחידה לדרי רחוב במסגרתו של מינהל השירותים החברתיים מזה 20 שנה. עובדי היחידה מקיימים סיורי שטח יזומים ביום ובלילה (כאשר בעונת החורף מתוגברים הסיורים) על מנת לאתר מטופלים דרי רחוב בדגש על אוכלוסיה בסיכון וסכנה. בנוסף, עובדי היחידה נותנים מענה לכ- 1,340 פניות תושבים שמגיעים באמצעות המוקד העירוני. במסגרת פעילותה של היחידה מופנים הזקוקים לכך לגמילה מידית לסמים, לטיפול רפואי אם יש בכך צורך, ולגוונים הפועלים בתחומה של העיר- גגון למכורים לסמים, גגון לדרי רחוב נקיים מסמים וגגון המיועד לנשים.

17. דרי הרחוב המאותרים ואלו המוכנים לשתף פעולה מטופלים לאורך זמן על ידי היחידה לדרי רחוב אשר מעניקה שירותים של טיפול פסיכו סוציאלי מקיף, הקניית מיומנויות לחיים, חיבור לשירותים בקהילה ולרשת משפחתית וחברתית תומכת, סיוע במציאת

מקום עבודה או הפניה להכשרה מקצועית וכן סיוע במיצוי זכויות מול משרד השיכון, הביטוח הלאומי וכיו"ב. יודגש כי נכון להיום נעזרים במסגרת שירותים זו כ- 500 מטופלים.

18. מן הראוי להתייחס בשלב זה לטענות המובאות בתצהירו של העותר 2, מר אלון מן (המצורף להודעת העדכון), לפיהן המחלקה לדרי רחוב אינה נותנת מענה מספק לפנייתו. לעניין זה תציין המשיבה, כי בניגוד למפורט בתצהיר, פניותיו של העותר 2 נענו מספר פעמים על ידי אנשי השירותים החברתיים אשר אף פעלו ליצירת קשר עם העותר על מנת לסייע לו בהיבטים שונים ובהשגת סיוע בשכר דירה. על אף ניסיונותיהם החוזרים והנשנים של אנשי הרווחה, הם לא זכו לשיתוף פעולה של מר מן. יתר על כן, ככל הידוע והזכור ליחידה לדרי רחוב, לא אירע כי בקשותיו של מר אלון מן להשתכן בגגון סורבו בשל בעיית תפוסה.

19. לצד עבודתם האינטנסיבית של עובדי היחידה עם דרי רחוב בכל ההיבטים הקשורים לשיקומו של דר הרחוב והפנייתו לסיוע, הרי שבכל הנוגע לדרי הרחוב אשר אינם מעוניינים לשתף פעולה או להיעזר בשירותי היחידה, ממשיכים עובדי היחידה במעקב ופיקוח אחר שלומם ובריאותם במסגרת הסיורים הנערכים ומציעים להם, כמפורט בחוראת התקנון, שמיכות, שתייה חמה ולעיתים אף מזון בלילות קרת.

20. לעניין זה לא יהא זה מיותר לציין כי מספר דרי הרחוב המתגוררים הלכה למעשה ברחוב ומוכרים ליחידה לשירותים חברתיים עומד על כ- 60, דהיינו כ- 10% מכלל דרי הרחוב המטופלים על ידי היחידה.

21. הנה כי כן- טענות העותרים כאילו מטרתה של העירייה הינה "להיפטר" מדרי הרחוב ולהרחיקם מתחומה אינה יכולה להיות מופרכת יותר. פעילות העירייה באשר לדרי הרחוב הינה פעילות מתמשכת בהיבטים שיקומיים שונים באמצעות יחידה אשר הוקמה לעניין זה לבד. כל זאת במסגרת הסמכויות הנתונות לה בדיון ובמסגרת התקציבית בה היא פועלת.

22. המשיבה תשוב ותטען כי טענות העותרים באשר לאחריות המשיבה לשכנם ולמצוא להם פתרונות קבע, הועלו באופן כוללני המקשה את ההתייחסות אליהן. בכל מקרה תדגיש המשיבה כי טענות מסוג זה נדחו באופן מפורש על ידי בית המשפט לעניינים מנהליים בפסק דינו בעתמ 44629-11-11 יצחק אמסלם נ' רון חולדאי, ראש עיריית תל אביב יפו (תל-אביב-יפו), אשר ניתן ביום 29/12/2011, שם נקבע בין היתר כי :

העירייה לא מתכחשת לאחריותה לדאוג לאוכלוסייה נזקקת, אך היא עושה זאת במסגרת יכולתה, תוך הפעלת שיקול דעת ואין מקום שביהמ"ש יחליף במקרה דנן את שיקול דעתו של המשיב והגורמים הרלוונטיים בעירייה, בכל הנוגע לחלוקת התקציב,

ויורה לה לרכוש קרקע, לבנות עליה שיכונים ועוד הוראות הכלולות בסעיף 249 (5) לפקודת העיריות, מבלי שמוצגת בפני ביהמ"ש תשתית עובדתית לכך שקיים מקור תקציבי מתאים. עוד אציין בשולי הדברים, כי יש ממש בטענת ב"כ המשיב, לפיה הטלת חבות על עיריית ת"א לבנות ולספק דיור ציבורי תוביל לכך שנוזקי כל הארץ ינהרו לתל אביב ואין להשלים עם מצב כזה.

המצב הנוכחי שבו דיור ציבורי מסופק לפי קריטריונים שנקבעו ע"י הממשלה תוך ראיה כלל ארצית, הוא מצב מאוזן יותר.

מה עוד, שזכותו של אדם למקום מגורים "בו יוכל לממש את פרטיותו ואת חיי המשפחה שלו ולחסות מפגעי מזג האוויר...". (כפי שנקבע בבג"ץ 366/03 עמותת מחויבות לשלום וצדק חברתי ואח' נ' שר האוצר ואח'); אין משמעה – הזכות למגורים בתל אביב דווקא.

23. מעבר לכך, יש לציין כי על פי עמדות הגורמים המקצועיים במשיבה, התיבור שהתקיים בין אנשי המחאה החברתית לבין דרי הרחוב בתקופת המחאה לא סייע במבחן התוצאה לשיקומם של דרי הרחוב, אלא במקרים רבים הביא דווקא לנסיגה בטיפול בהם.

24. יתר על כן, וכמפורט לעיל, בזמן הרב שחלף מאז הדיון שהתקיים בעתירה שבכותרת, ועל אף הערות בית המשפט במהלך הדיון, לא התקבלה אצל המשיבה כל פנייה מסודרת ומגובשת מצדה של העותרת. זאת על אף שהמשיבה והיחידה לדרי רחוב באופן ספציפי הביעה נכונותה לשתף פעולה עם פעילים חברתיים בנושא ואף פועלת באופן עצמאי ליצירת שיח שכזה.

סמכות הפקחים הינה כדין

25. סמכויותיהם של הפקחים לנקוט פעולות לשמירת הסדר והניקיון בתחומה של העיר מעוגנות בהוראת החקיקה הראשית (פקודת העיריות) ובחוקי העזר.

26. סעיף 235 לפקודת העיריות מגדיר את סמכויות העירייה "בעניין רחובות" באופן הבא:

רחובות

בענין רחובות תעשה העיריה פעולות אלה:

(1) תפקח על השיזור, הרום, הרוחב והבניה של כל רחוב;

(2) תדאג לתיקונו, ניקויו, הזלפתו, תאורתו וניקוזו של רחוב שאינו רכוש הפרט;

(3) תמנע ותסיר מכשולים והסגת-גבול ברחוב;

(4) (א) תקרא שמות לכל הדרכים, הרחובות, הסימטאות והככרים, או תשנה שמותיהם כשיש צורך בכך, בכפוף לאמור בסעיף 235א ותדאג לקביעתם במקומות בולטים ולסימון

הבנינים במקומות אלה במספרים;

(ב) (נמחקה).

(5) תנקוט אמצעי-זהירות נאותים נגד תאונות בשעת בנייתם או תיקונם של רחובות, ביבים או תעלות.

ראו לעניין זה גם את האמור בסעיף 242 לפקודת העיריות:

תברואה, בריאות הציבור ונוחותו

242. בענין תברואה, בריאות הציבור ונוחותו, תעשה העיריה פעולות אלה:

(1) תנקוט אמצעים להסרת כל מטרד או למניעתו ותדאג לבדיקות שמטרתן לברר מה הם המטרדים הקיימים;

(2) תורה בדבר פינוי סחי ואשפה מכל בית ותקבע את האגרות בעד פינוי כאמור;

(3) תורה בדבר בדיקתם, הסדרתם, החזקתם, ניקויים והרקתם של ביבים, נקזים, בתי-כסא, אסלות, בורות שופכין, מיפלשים, מזחילות, מירוצי-מים, בורות-אפר ואביזרים סניטריים;

(4) תתקין ותקיים במצב טוב ומתוקן פחי-אשפה ציבוריים ושאר כלי-קיבול שמניחים ומאספים בהם אשפה ותדאג שיוחזקו באופן שלא יהוו מטרד או מפגע לבריאות;

(5) תתקין ותקיים במצב טוב, מחראות, משתנות ובורות-שופכין ציבוריים ותדאג שיהיו בנויים ומוחזקים באופן שלא יהיו מטרד או מפגע לבריאות;

(6) תדאג לטאטואם וניקויים של רחובות שאינם רכוש הפרט;

(7) תמנע הצטברות של סחי ואשפה במקום ציבורי או פרטי במידה המהווה סכנה לבריאות הציבור ותנקוט אמצעים להסרת כל מטרד ציבורי הנובע מבור-שופכין או נקז, בין פרטיים ובין ציבוריים, או מכל מקור אחר;

(8) תמנע הזדהמותם של זרמים, תעלות, מירוצי-מים או בארות והנחת אשפה על גדות זרם, תעלה או מירוצ-מים או על פי באר, העלולה לגרום להזדהמותם;

(9) תמנע שצינורות המיועדים לסילוק מי-גשמים ישמשו לסילוק שפכין או סחי מבית-כסא או מאסלה ותאסור התקנתם של נקזים אל ביב ציבורי שלא ברשות;

(10) תורה בדבר בדיקת בתים ובנינים כדי לברר את מצב הנקיון שלהם או לענין אחר ובדבר אמצעים להשמדת עכברושים, עכברים ושאר שרצים.

27. בהתאמה, כולל חוק העזר לתל אביב יפו (שמירת הסדר והניקיון), תש"ס-1980 (להלן: חוק העזר) מספר הוראות המסמיכות את פקחי העירייה לפעול למניעת מכשול ברחוב, לשמירה על הסדר הציבורי והניקיון ברחובות ובגנים וכיו"ב. לצורך כך יצוינו הסעיפים הבאים:

סעיף 39 (א) לחוק העזר הקובע: "לא יניח אדם, לא יקים, לא ישאיר, לא יתלה ולא יטיל ברחוב, לא יבליט מעל הרחוב ולא ירשה להניח, להקים, להשאיר, לתלות ולהטיל ברחוב ולהבליט מעל הרחוב כל דבר אלא אם דרוש לעשות כן לטעינת הדבר או לפריקתו ותן כדי טעינת טעינתו או פריקתו ולא יותר מן הזמן הסביר הדרוש לכך, אלא אם ניתן לכך היתר בכתב מאת ראש העירייה ובהתאם לתנאי ההיתר.

סעיף 44 (א) לחוק העזר המורה כי: "ראש העירייה רשאי באמצעות כל אדם לסלק כל

דבר הנמצא ברחוב בניגוד לסעיף 39 ולבצע כל עבודה המנויה בסעיפים 42-43. סולק דבר כאמור או בוצעה עבודה כאמור, ושאינו העירייה לגבות מהאדם החייב בסילוק הדבר או בביצוע העבודה, את הוצאות הסילוק או הביצוע..."

סעיף 58 מורה כי "לא יעשה אדם כל מעשה שיש בו כדי לגרום סכנה, מפגע, מטרד, הפרעה או אי נוחות של ממש או שיש בו כדי להפר את הסדר ברחוב".

ולכך יש להוסיף גם את הוראות פרק ד' לחוק העזר שעניינן שמירת הסדר והניקיון בגנים.

28. הנה כי כן- לפקחי העירייה הסמכות לפעול לשמירה על הסדר והניקיון בתחומה של העיר, תוך מתן סמכות מפורטת לפעול להרחקתם של הפצים ושל מכשולים.

29. למותר לציין כי עמדה זו התקבלה במלואה על ידי בתי המשפט השונים בפסיקותיהם לאורך השנים. לא היא זה מיותר לציין את פסק דינו של בית המשפט לעניינים מנהליים בעת"מ 1112/03 מר ישראל טויטו יו"ר עמותת "מכל הלב" נ' עיריית תל אביב (תל-אביב-יפו), מיום 29/05/2003, עת"מ 18742-09-11 שפיר נ' רון חולדאי מיום 18.9.11, פסק הדין בערעור על פסק דין זה עע"מ 6801/11 שפיר ואח' נ' רון חולדאי מיום 25.9.11, פסק הדין בבג"ץ 7008/11 לניר נ' ראש העיר מיום 28.9.11, החלטת בית המשפט בעת"מ 2838-10-11 זיו נ' רון חולדאי מיום 3.10.11, פסה"ד בעת"מ 2838-10-11 זיו נ' רון חולדאי מיום 10.1.12 ופסה"ד בעת"מ 44629-11-11 יצחק אמסלם נ' רון חולדאי, ראש עיריית תל אביב יפו מיום 29.12.11.

...פסקי הדין מצ"ב כנספח ב1, ב2, ב3, ב4, ב5, ב6 ב7.

30. הפעלת הסמכויות הנתונות לפקחי העירייה מכוח הדין נעשית תוך הפעלת שיקול דעת פרטני באשר לכל מקרה ומקרה, תוך בחינת המטרד הנגרם לסביבה, לעוברים ושבים, ולתושבים, כאשר התכליות העומדות בבסיס כל פעולה ופעולה הינן הבטחת המעבר וזכות הגישה של הציבור הרחב לשטחים הציבוריים, כמו גם לשטחים פרטיים, יכולת השימוש של הציבור הרחב בשטחי הציבור, המטרד הנגרם, עוצמת המפגע, השינוי במרחב הציבורי וכיו"ב.

31. בהתאם לכך תשוב המשיבה ותטען כי היא לא פעלה ולא תפעל לפינוי דרי רחוב או חפציהם האישיים כל עוד חפצים אלו אינו יוצרים מטרד, מהווים בעיה תברואתית, מונעים או מגבילים את יכולתו של הציבור הרחב לעשות שימוש בשטח הציבורי וכיו"ב. מפגע שכזה יכול להיגרם שעה שמונחים חפצים שונים אשר מטרתם להביא להסבתו של שטח ציבורי למתחם לינה ושיכון קבע, שעה שמיקומם של חפצים שונים מהווה הפרעה לציבור העובר (למשל בכניסה לשטחים פרטיים או מקומות ציבוריים, בחסימה של מעברים וכיו"ב), שעה שכמות החפצים כמו גם טיבם מהווים מפגע תברואתי וכיו"ב.

32. ויודגש- אין כל בסיס לטענות העותרים כאילו הסמכויות המוענקות למשיבה מכוח פקודת העיריות וחוקי העזר מכוונות רק כלפי פיננים של מכשולי קבע או מפגעים בעוצמה מסוימת בלבד. חובותיה הנרחבות של המשיבה בתחומה של העיר כוללות שמירה יומיומית על הסדר ועל חזותה של העיר, ניקיון העיר, הבטחת מהלך חייה התקינים של העיר, של תושביה ושל מבקריה, וכיו"ב. בהתאמה הסמכויות המוענקות לה מיועדות להבטיח את יכולתה של המשיבה לעמוד בחובותיה אלו באופן יומיומי לרווחת תושביה והשוהים בה. יפים לעניין זה הדברים המפורטים בפסק דינו של כבוד השופט ד"ר מודריק בעת"מ 1112/03 מר ישראל טויטו יו"ר עמותת "מכל הלב" נ' עירית תל אביב (תל-אביב-יפו), ולפיהם:

"זכות הציבור לשימוש ברחוב ציבורי קיימת לגבי כל זרת אדמה שבו, ולכן נובעת הרשות להסרת מכשולים מעצם הימצאם ברחוב, אפילו לא הגיעו לממדים של מטרד ממש. פקודת העיריות מסמיכה את העירייה להסיר מכשול שתם ואינה מחייבת אותה לשקול באיזו מידה נגרם על ידי המכשול מטרד ציבורי במובן הטכני של המונח. (ע"א 187/52 הלפרין נ' עירית תל אביב, פ"ד ח 219).

נוסף לכך, פקודת העיריות מקנה לעירייה סמכות להתקין חוקי עזר מותאמים לצרכיה הייחודיים שתכליתם לאפשר מרחב פעולה יומיומי למימוש חובותיה על פי הפקודה.

הסמכות להתקין חוקי עזר מצויה בסעיף 250 לפקודת העיריות: מועצה רשאית להתקין חוקי-עזר כדי לאפשר לעירייה ביצוע הדברים שהיא נדרשת או מוסמכת לעשותם על פי הפקודה או כל דין אחר או לעזור לה בביצועם, או כדי לדרוש מבעל-הנכס או מחזיקו לבצע באותו נכס עבודה הנחוצה למטרה האמורה. חוקי העזר כשמש כן הם. תכליתם לסייע להגשמת אינטרס ציבורי של שמירה על אורח חיים תקין בהיבטיו המוניציפליים תוך התאמה ותוך כפיפות לחוק הכללי. העירייה היא הגורם המוסמך והמתאים להפקיד בידיה את הסמכות לשמור ולדאוג לניקיון וסדר. היא המופקדת על חוצות העיר, כמו גם על שלומם, ביטחונם ואיכות חייהם של תושביה. לשם כך נתן המחוקק בידיה סמכויות והקנה לה חופש, מרחב פעולה וסמכויות אכיפה.

מטרת חוק העזר היא שמירת הסדר והניקיון בעיר תל אביב. עניינו במניעת מפגעים, פיננוי אשפה, שמירת הסדר והניקיון בגנים וברחובות, ניקוי מדרכות, שמירת חזיתות בתים ושיפוצם. הוראות חוק העזר הן, מחד, חובות והגבלות החלות על הפרט בחוצות הערים, בשטחו הפרטי ואף באופן השימוש בנכסיו ומאידך, סמכות העירייה ומרחב פעילותה במטרה למנוע פעולות הפוגעות בסדר והניקיון ברחובותיה ולהבטיח את קיום החוק.

בפקודת העיריות עצמה, בחלק הדן בחובות העירייה בעניין רחובות, כלולה גם מניעת הסגת גבול והסרת מכשול. מכך עולה כי הרחוב, בהיותו רשות הרבים, שייך לציבור כולו ולשימושו באותו שיעור ובאופן מסוים בלבד (שעיקרו תנועה ומעבר).

הפרט אינו יכול לנהוג נרחוב כרצונו. הוא כפוף לכללים מסוימים, חריגה מהכללים אפשרית, אך היא דורשת קבלת היתר מראש העיר. חובת הפיקוח על כך מסורה לידי העירייה וזו אמורה לקיים אותה באמצעות חוק העזר."

33. ודוק- בניגוד לנטען בעתירה ובהודעת העדכון, המשיבה גם לא שמה לה למטרה ל"בודד" את דרי הרחוב ולמנוע את התקהלותם, אלא שנראה כי אליבא דיעותרת, משמעות זכותם של דרי הרחוב להתקהל הינה גם לתפוס חזקת קבע במקומות ציבוריים ולפרוש ציוד לינה נרחב על פני שטחים ציבוריים נרחבים. "זכות" זו נשללה בפסיקתם של בתי המשפט השונים בקיץ האחרון אשר לא הבחינו לעניין זה בין פעילים חברתיים אשר ביקשו להקים אוהלי מחאה במרחב הציבורי לבין "מחוסרי דיור" אשר ביקשו להקים "מאחזי קבע" כפתרון אלטרנטיבי לבעיית הדיור.

34. עוד יודגש כבר בשלב זה כי התמונה המשורטטת בעתירה ובהודעת העדכון כאילו פקחי העירייה שמו להם למטרה לפנות דרי רחוב באשר הם מהמרחב הציבורי הינה בלתי נכונה ויש בה כדי להכפיש עובדי ציבור אשר עושים לילות כימים למען הציבור, ולעיתים קרובות אף מסייעים בידי עובדי הרווחה בפעולתם למען דרי הרחוב עצמם- אם בסיוע בהובלה לבתי חולים ולמחסות השונים, ואם בפרויקטים מיוחדים כגון בסיוע בתחזוקם והפעלתם של אוהלי מחסה, כפי שיפורט להלן.

התייחסות פרטנית למקרים המפורטים בהודעת העדכון

35. בטרם תסקור המשיבה את הדוגמאות המובאות בהודעת העדכון תקדים ותטען כי התיאורים המפורטים בהודעת העדכון הינם בחלקם רחוקים מהמציאות, ומוכחשים על ידי המשיבה, אשר שבה ומצהירה כי לצד פעילותם הנחושה של הפקחים אשר מיועדת להבטיח את יכולתה של המשיבה לעמוד בחובותיה על פי דין, פקחי העירייה נוהגים ברגישות ובעדינות תוך הבנת מצבם המורכב של דרי הרחוב בשיתוף פעולה עם מנהל השירותים החברתיים ותוך ניסיון למנוע ככל הניתן כל הטרדה או פגיעה בדרי הרחוב הנמצאים במרחב הציבורי.

36. בהתאם לכך המשיבה זוחה בשאט נפש את הטענות והרמיזות המועלות לפיהן פקחי הסיירת הירוקה או פקחי העירייה בכללם מונחים ל"הציק" לדרי הרחוב כנטען, או להסיגם מהשטחים הציבוריים. לראיה- בתחומי העיר תל אביב יפו עשרות דרי רחוב המוכרים ברובם לשירותי הרווחה ולגורמי העירייה אשר מתנהלים בעיר ללא כל הפרעה.

37. עוד יש להדגיש בטרם תבחן המשיבה את המפורט בהודעת העדכון, כי יש להצר על כי העותרת בחרה שלא להגיב נקודתית לכל אחד מהאירועים המתוארים, אלא ל"סכמם" בדיעבד שבועות וחודשים לאחר שאירעו כביכול. בנסיבות אלו, יכולתה של המשיבה

לבחון את המקרים, את התנהלות הפקחים ואת נסיבות המקרה מועטת יותר במילא. העובדה כי העותרים הם שבחרו להותיר את העתירה תלויה ועומדת וכי היה להם ערוץ "תקשורת" ישיר לגורמים הרלוונטיים בעירייה, אינה יכולה אלא לעורר תמיהה באשר לבחירתה של העותרת שלא להגיב בזמן אמת על האירועים המתוארים אלא רק בדיעבד. יודגש בהקשר זה כי הפנייה היחידה שנעשתה על ידי העותרת לאחר הדיון שהתקיים הייתה פנייה כללית בדבר "היתקלויות חוזרות ונשנות" עם הפקחים ללא תאריכים וללא תיאורי המקרים. בהתאם לכך, צוין במכתב התשובה של המשיבה כי הנטען במכתב הינו כללי ובלתי מפורט ואינו מאפשר התייחסות עניינית. למותר לציין כי גם לאחר הפנייה ומכתב התשובה לא שבה העותרת ופנתה בפניות פרטניות.

38. יתר על כן, כפי שיפורט בהמשך, המפורט בהודעת העדכון כמו גם בעתירה שהוגשה מבקש לזרות חול בעיני בית המשפט תוך ניסיון חוזר לערב בין התנהלות העירייה לפינוי חפצים אשר הונחו במרחב הציבורי כחלק מהמחאה חברתית שהתקיימה בקיץ האחרון – התנהלות אשר קיבלה את גיבוי המלא של בית המשפט בשורה של פסקי דין, לבין התנהלותה הנטענת אל מול דרי הרחוב באופן כללי. בהתאמה, חלק ניכר מהאירועים המתוארים בהודעת העדכון (מבלי להיכנס לאמיתות העובדות המתוארות) אינם אירועים בהם לקחו חלק "דרי רחוב" אלא פעילים חברתיים אשר התארגנו יחדיו לצורך פעילות חברתית הכוללת בין היתר הקמתם של אוהלים וסממני מחאה נוספים. בין האירועים המתוארים מתייחסת העותרת גם לטיפול של העירייה בפליטים הרבים השוהים בתחומה של העיר ובדרומה בעיקר. למותר לציין כי כל אחת מהאובלוסיות המתוארות מאופיינת במאפיינים שונים ובאתגרים וקשיים מורכבים וכי כל טענה באשר לטיפול בהם נדרשת לתשובה מורכבת אשר חורגת מיריעת הדיון דנן.

וביתר פירוט:

א. הפינוי הנטען מגן דובנוב (סעיף 9 להודעת העדכון) – פינוי גן דובנוב נעשה לאחר קבלת הודעת מוקד מהתושבים המתגוררים בסמוך לגן דובנוב באשר להתקלות בגן דובנוב. משהגיעו פקחי העירייה נוכחו לדעת, בניגוד לתיאור בהודעת העדכון, כי בגן התקלה קבוצה של כ- 20 אנשים ביניהם פעילי מחאה המוכרים לגורמים השונים בעירייה, אשר התפרשו על פני שטח נרחב של הגן תוך פרישתם של כיסאות, מחצלות וציוד קבוע נוסף. בין היתר הביאו עימם הפעילים גם אוהלים והחלו בהקמתם. בנסיבות אלו בהם ברי כי אין עסקינן בשימוש במרחב הציבורי על ידי דרי רחוב על חפציהם האישיים אלא בניסיון להקים "מאחז" שמטרתו הייתה להשתלט על חלק נרחב מהשטחים הציבוריים ותוך כדי כן למנוע את גישתו של הציבור הרחב לגן הציבורי ולמתקניו. יש להדגיש כי בניגוד למפורט בהודעת העדכון, בשלב זה לא נדרשו הפקחים לפנות ציוד כלל ועיקר מאחר שהפעילים במקום נעתרו לבקשתם לפנות את הציוד מהגן.

ב. הפינוי מכיכר רבין (סעיף 10 להודעת העדכון)- לאחר שהפעילים התפנו מגן דובנוב, עברו על ציודם הרב למתחם כיכר רבין בניסיון נוסף להשתלט על המרחב הציבורי. גם כאן החלו הפעילים בהנתת ציוד רב על פני הכיכר אשר כלל מחצלות, אהלים, מזרונים וכיו"ב. נוכח האמור לעיל, ולאור התנגדות הפעילים לפנות את המתחם נאלצו הפקחים בגיבוי משטירתי לפנות את הציוד שהוצב במקום. יש להדגיש כי במסגרת הפינוי לא נלקח ציוד אישי של מחוסרי הדיור.

ג. פינוי מאהל התקווה- יודגש כבר עתה כי פינוי המאהל נעשה על פי פסיקת בית המשפט בתום חודשים ארוכים לאחר הקמתו של המאהל ובצדק לא נטענות באופן ישיר טענות נגד עצם הפינוי של המאהל. יצוין כי בניגוד למצוין בתצהירו של מר שמעון וענונו, הציוד שפונה מהמאהל הובל לקונטיינרים הנמצאים במחסני העירייה ברחוב הברזל, והוא נשמר בהם עד עצם היום הזה. עם קבלתן של דרישות להשבת הציוד, מושב הציוד לבעליו.

ד. פינוי נטען מגן לוינסקי (סעיף 18א) להודעה המעדכנת)- במקרה הנדון, התקבלו בעירייה תלונות על כי מספר רב של פליטים השוהים בגינה התמקמו על מתקני המשחק בגן לוינסקי ובתוך כך הם מכניסים למתקני המשחק גם בקבוקי אלכוהול, ציוד לשימוש בסמים וכיו"ב. בנסיבות אלו ביקשו פקחי העירייה מעשרות הפליטים ששהו במקום לעבור לשטח הדשא בתוך הגן (יודגש כי בגן לוינסקי שטח רחב של דשא וחול לצד מתקני המשחק). יודגש כי הלכה למעשה, המתרחש בגן לוינסקי דווקא מאמת את עמדת העירייה לפיה אינה פועלת להרחקת דרי רחוב וסילוקם. נכון להיום, בגן לוינסקי לנים מדי לילה עשרות רבות של פליטים מחוסרי דיור והמשיבה אינה פועלת לפינוים, אלא לכל היותר מבקשת מהם להתפנות לחלק המדשאה הרחב של הגן. יוער כי דוגמה זו אף מדגישה ביתר שאת את הבעייתיות והמורכבות בטיפולם של דרי רחוב- תוך העדרה של הבחנה ברורה בין אוכלוסיות "דרי הרחוב" והטיפול המערכתני הנדרש בהם.

ה. פינוי ממרמורק-רוטשילד (סעיפים 18ב)-18ג) להודעת העדכון)- מדובר בקבוצה של כחמישה דרי רחוב אשר נהגו להתמקם בחזית החנויות בפנת מרמורק-רוטשילד. המשיבה מדגישה כי בניגוד למתואר בהודעת העדכון, מעולם לא דרשה מהקבוצה להתפנות בשעות הלילה, שעה ששיבתם במקום אינה מפריעה למעבר הולכי הרגל ולגישה לעסקים שברחוב. הדרישה לפנות את החפצים ניתנת רק לאחר השעה 08:00 בבוקר אזי מהווה מיקומם של החפצים במקום הפרעה של ממש למעבר הציבור הרחב לעבר החנויות בקדמתן מוצב הציוד.

ו. אשר לפינוי החפצים הנותרים ברחוב- איסוף חפצים חסרי בעלים שהונחו ברחוב מתבצעת על ידי גורמי התברואה או הפיקוח העירוני שעה שחפצים נותרים במרחב הציבורי או שעה שמתקבלות תלונות על הותרתם של חפצים המתגבשים לכדי מטרד תברואתי אחר במרחב הציבורי ללא "בעלים". הטענה לפיה על גורמים העירוניים המחויבים בהסרת מכשולים ובפינוי הרחובות מאשפה ומציוד חסר בעלים להותיר את הציוד במקומו גם שעה שבעליו אינו לידו הינה בלתי מתקבלת על הדעת נוכח סמכויותיה וחובותיה של המשיבה על פי דין.

ז. אירוע הקמת הכיפה הגאודזית (סעיף 18(ה) להודעת העדכון)- במסגרת אירוע זה ביקשו פעילים חברתיים להקים ללא היתר בשטח ציבורי מבנה מסיבי (כמפורט בתצהיר מאת המשיב מדובר במבנה המורכב ממוטות ברזל). על אף אי קבלתו של אישור או היתר, הוקם האוהל בלבו של השטח הציבורי ללא הבטחת בטיחותו על ידי הגורמים האמונים על כך. יודגש כי בניגוד למתואר, פירוקו של האוהל והחרמת הציוד, נעשו לאחר שהפעילים במקום סירבו לפרקו לדרישת הפקחים שהגיעו למקום.

ח. לעניין זה לא יהא זה מיותר להדגיש כי במהלך החורף ונוכח תנאי מזג האוויר הקשים הוחלט על ידי ראש העירייה על הקמתם של מאהלים זמניים אשר יתוחזקו ויתופעלו על ידי העירייה. בשני מאהלים שהוקמו על ידי העירייה מיום 15.2.12 ועד סוף מרץ הולנו למעלה מ- 200 איש. באוהלים שהוקמו חולק מזון ונערכו בדיקות רפואיות שונות. יתרה על כן בתקופה זו הוצבו פקחי הסיירת הירוקה במקום על מנת לשמור על הסדר והבטיח את בטיחותם של השוהים במקום.

...תעודות הערכה אשר ניתנו לאנשי הסיירת הירוקה בגין עזרתם בהלנה בגן לוינסקי מצ"ב כנספח ד'.

ט. טענות בדבר קיומה של "סיירת הצקות", הצקות מכוונות ונוהג של החרמת שמיכות, החרמת שקיות וכיו"ב- המשיבה דוחה את הטענות המועלות אשר יש בהן כדי להכפיש את ציבור של עובדי ציבור העושים מלאכתם נאמנה על פי הדין תוך הידרשות לנסיבות העדינות והמורכבות של פעילותם במרחב הציבורי.

סיכום

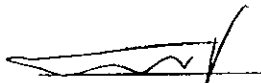
39. עיינו הרואות-האירועים הנטענים בהודעת העדכון עליהם מבקשים העותרים לבסס טענתם כי המשיבה פועלת לסילוק דרי רחוב ומתעמרת בהם מתוארים באופן בלתי מדויק בלשון ההמעטה ומבלי להבחין בין הנסיבות השונות, תוך יצירת עירוב בין אוכלוסיות שונות אשר הטיפול בהם רחב ומורכב בהרבה מכפי שניתן לפרוש ולדון במסגרת עתירה זו.

40. בחינה מדוקדקת של האירועים המתוארים מעלה כי התנהלות המשיבה דווקא עולה בקנה אחד עם הצהרותיה, וכי אין ולא ניתן להסיק מהם על מדיניות מכוונת של המשיבה לסילוק דרי רחוב וציודם האישי מהמרחב הציבורי.

41. בחלק מהמקרים המפורטים בהודעת העדכון מדובר היה בכלל בהתארגנות שכללה את הפיכתו של שטח ציבורי ל"מאחז" של קבע, ובמקרים אחרים פעלה המשיבה בהתאם לדין המסמיך אותה תוך עריכת האיזונים המתבקשים.

42. לתשובה זו מצורפים תצהיריהם של מר ראובן זלוף, המשנה למנכ"ל, של מר יואב בן ארצי, מנהל תחום טיפול נפגעי התמכרויות שיקום אסיר ודרי רחוב מינהל השירותים החברתיים בעירייה, ושל מר ציון בן שושן, מנהל הסיירת הירוקה.

43. לאור כל האמור לעיל, ולאור הטענות המקדמיות שפורטו מתבקש בית המשפט הנכבד לדחות את העתירה על הסף ו/או לגופה ולחייב את העותרים בהוצאות הכנתה של תשובה זו.

עידית קצבוי, עו"ד
ב"ש המשיבה